

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 24 lutego 2015 r. powód A. L. żądał zasądzenia od pozwanej A. M. kwoty 193009,48 zł, z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podano, że pozwana zamówiła towary od powoda na podstawie oferty złożonej przez powoda. Przedmiotem umowy były towary C. (...) (zwanej dalej C.). W ofercie Powoda dla Pozwanego była informacja, że telefony te są produktami wholesale. Według twierdzeń powoda, pozwana zaakceptowała mailową ofertę powoda obejmującą ww. produkty. Powód podał przy tym, że towary typu wholesale, są to takie towary, które według nomenklatury producenta są nieużywane (w stanie idealnym) albo odnowione przez C. (w stanie znakomitym). Według przyjętej przez C. nomenklatury, towary wholesale nie są towarami nowymi. Produkty te pochodzą m.in. z nadwyżek magazynowych lub anulowanych zamówień i są z reguły dużo tańsze niż towary fabrycznie nowe. Towary te są sprawdzane i fabrycznie pakowane przez C., a przy swoim kodzie produktu mają dodatkowe oznaczenie WS.

Sprzedaż towarów objętych umową została potwierdzona wystawionymi przez powoda fakturami VAT. Zamówiony towar został odebrany.

Następnie, końcowy odbiorca owych towarów zgłosił pozwanej reklamację, zarzucając niezgodność dostarczonego towaru z umową łączącą go z pozwaną, polegającą na tym, że towar nie był nowy. Zastrzeżenia te pozwana przekazała powodowi, jednakże powód ich nie uwzględnił z uwagi na ocenioną przez niego zgodność towaru ze złożonym przez pozwaną zamówieniem. Ostatecznie sprzęt nie został powodowi zwrócony, nie zapłacono też powodowi należnej ceny sprzedaży, co – w ocenie powoda – uzasadnia wniesiony pozew (pozew k. 2-7).

W dniu 20 marca 2015 roku Sąd wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty k. 66).

W dniu 26 sierpnia 2015 r. pozwana złożyła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego złożenia. Pozwana wskazała, że odpis nakazu zapłaty został wysłany pod inny adres, niż adres do doręczeń, wskazany przez pozwaną w CEIDG, wskutek czego o jego treści pozwana dowiedziała się dopiero w dniu 25 sierpnia 2015 r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pozwana podniosła, iż końcowy odbiorca towarów nabytych przez nią od powoda zgłosił zastrzeżenia co do ich jakości, twierdząc, że towary te nie są nowe i były wcześniej używane, powód zaś, pomimo żądania pozwanej, nie przedstawił pozwanej oświadczenia producenta owych produktów, że pochodzą one „prosto od producenta (...), nigdy nie były używane i są w pierwotnym fabrycznym stanie”. Wskutek powyższego, pozwana odstąpiła od zawartej z powodem umowy i starała się zwrócić powodowi zakupione towary, jednakże powód odmówił przyjęcia zwrotu (wniosek o przywrócenie terminu k. 80, sprzeciw od nakazu zapłaty k. 83-84).

Postanowieniem z 16 września 2015 roku Sąd przywrócił pozwanej termin do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty (postanowienie k. 119).

Strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. L. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) w K., w ramach której prowadzi hurtową sprzedaż komputerów, urządzeń peryferyjnych i oprogramowania (bezsporne – wydruk z CEIDG k. 11).

Pozwana A. M. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) – A. M. w W., w ramach której prowadzi sprzedaż detaliczną komputerów, urządzeń peryferyjnych i oprogramowania (bezsporne – wydruk z CEIDG k. 12).

Strony przynajmniej od 2012 r. współpracowały w zakresie obrotu urządzeniami teleinformatycznymi; pozwana zamawiała od powoda towar i współpraca przebiegała bez zastrzeżeń (bezsporne).

W sierpniu 2014 roku pracownik zatrudniony w przedsiębiorstwie pozwanej – A. D. (1), przesłał pracownikowi zatrudnionemu w przedsiębiorstwie powoda – Ł. H. (1), korespondencję elektroniczną zawierającą zamówienie towarów w postaci urządzeń telekomunikacyjnych o symbolach CP- (...) (261 sztuk), CP- (...) (35 sztuk), CP- (...) (18 sztuk), CP- (...) (56 sztuk), (...) (48 sztuk), (...) (4 sztuki), (...) (200 sztuk) i (...)C. (...) (206 sztuk). Według treści korespondencji, zamówienie dotyczyło towaru „zgodnie z twoją ofertą – nowe, z dopiskiem WS w p/n” (dowód: wydruk z korespondencji elektronicznej k. 14, zeznania świadka Ł. H. na rozprawie w dniu 2.03.2016 r. k. 262, zeznania świadka A. D. na rozprawie w dniu 18.05.2016 r. k. 273, przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 30.08.2017 r. k. 435).

Oferta przesłana wcześniej A. D. (1) przez Ł. H. (1), dotyczyła sprzętu „C. wholesale” oznaczonego symbolem (...), przy czym oferent zaznaczył „wszystko nowe – fabrycznie zapakowane”. Poza tym Ł. H. podał, że telefony C. wholesale posiadają:

- autoryzację przez C. do użytku na terenie (...) A. (...),
- serie UE,
- kwalifikujące się do wsparcia C. SmartNet,
- fabrycznie zapakowane z taśmami C.

(dowód: wydruk z korespondencji elektronicznej k. 17-18, zeznania świadka Ł. H. na rozprawie w dniu 2.03.2016 r. k. 262, przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 30.08.2017 r. k. 435).

Przed zakupem powyższych urządzeń, pracownik pozwanej był telefonicznie informowany przez pracownika powoda, że towar wholesale oznacza towar faktycznie nowy, nieużywany, pochodzący jednak ze zwrotów i nadwyżek magazynowych klientów C. (...), który zgodnie z polityką producenta nie może być sprzedawany jako nowy, lecz właśnie jako wholesale. Licencja związana z owymi urządzeniami miała być nieużywana i miała poprawnie funkcjonować (dowód: zeznania świadka Ł. H. na rozprawie w dniu 2.03.2016 r. k. 262)

Zakup powyższych urządzeń związany był z wykonaniem umowy dostawy nr (...), jaką (...) Spółka z o.o. w G. zawarła w dniu 8 września 2014 roku w W. z (...) S.A. w W., na mocy której spółka (...) zobowiązała się dostarczyć do spółki (...) fabrycznie nowy i nieużywany sprzęt komputerowy i licencje C. (...) Podwykonawcą spółki (...) w wykonaniu ww. umowy było właśnie przedsiębiorstwo pozwanej (dowód: zeznania świadka A. D. na rozprawie w dniu 18.05.2016 r. k. 273, przesłuchanie pozwanej na rozprawie w dniu 30.08.2017 r. k. 437).

Zamówiony sprzęt został dostarczony przez powoda, który wystawił pozwanej z tego tytułu faktury VAT:

- nr (...) na kwotę 171387,27 zł,
- nr (...) na kwotę 38949,38 zł,
- nr (...) na kwotę 10875,81 zł,
- nr (...) na kwotę 15733,18 zł,
- nr (...) na kwotę 20743,95 zł,
- nr (...) na kwotę 26707,16 zł

(dowód: kopie faktur VAT k. 19-24, wydruki dowodów doręczenia przesyłek k. 25-43).

Nabyty przez pozwaną od powoda sprzęt został dostarczony końcowemu odbiorcy (użytkownikowi), tj. spółce (...) (bezsporne).

E-mailem z 22 października 2014 roku A. D. (1) zwrócił się do Ł. H. (1) o ustosunkowanie się do załączonego pisma C., w którym producent stwierdza, że nabyty przez pozwaną sprzęt nie jest nowy, zaś końcowy odbiorca żąda jego wymiany na nowy w terminie do 29.10.2014 r. Do ww. e-maila został załączony e-mail spółki (...) z 22.10.2014 r. ze stwierdzeniem, że nabyty sprzęt nie jest nowy i dlatego nie spełnia warunków umowy oraz z wezwaniem do jego wymiany na nowy w terminie do 29.10.2014 r., a także prośbą o przepisanie dostarczonego pakietu licencji na końcowego nabywcę sprzętu. Załączono również kopię pisma C. (...) z 21.10.2014 r., zawierającego stwierdzenie, że „nasze systemy odnajdują sprzęt o podanych numerach seryjnych i wymieniony sprzęt nie jest nowy” (dowód: wydruk korespondencji elektronicznej k. 45-46, kopia załącznika do ww. korespondencji k. 47-55, zeznania świadka A. D. na rozprawie w dniu 18.05.2016 r. k. 273, przesłuchanie pozwanej na rozprawie w dniu 30.08.2017 r. k. 437).

Po weryfikacji licencji dostarczonych w ramach umowy przez powoda okazało się także, że były one już wcześniej wykorzystane. Po zgłoszonych zastrzeżeniach powód wymienił licencje, lecz nastąpiło to dopiero po kilku miesiącach, tj. 3 lutego 2015 r. (bezsporne – wydruki korespondencji elektronicznej k. 184-185, przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 30.08.2017 r. k. 435).

Zatrudniony w przedsiębiorstwie powoda Ł. H. (1) przesłał do firmy obsługującej sprzedaż produktów firmy (...) Ltd, e-maila z prośbą o sporządzenie pisma stwierdzającego, że sprzedany powodowi sprzęt jest nieużywany. W odpowiedzi, przedstawiciel (...) Ltd nadesłał w dniu 23 października 2014 r. e-mail odmawiający sporządzenia pisma stwierdzającego, „że wszystkie części są w 100% nie używane”, zarazem jednak zapewniający o oryginalności produktów i ewentualnie konieczności „wyczyszczenia” przez hurtownię (...) numerów seryjnych zarejestrowanych na poprzedniego nabywcę (dowód: poświadczona kopia tłumaczenia z języka angielskiego korespondencji elektronicznej k. 57).

E-mailami z 6 listopada 2014 r. i z 27 listopada 2014 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty należności za dostarczony towar, ewentualnie do zwrotu towaru w ciągu 7 dni na koszt pozwanej, argumentując, że wysłany towar był zgodny z zamówieniem – towar był „nowy, fabrycznie zapakowany z plombami”, zaś stan owego towaru był znany pozwanej – że nie jest on „<nowy> w sensie new retail z dystrybucji, tylko pochodzi ze zwrotów nadwyżek od klientów. Po weryfikacji że sprzęt jest ok i nie używany towar został powtórnie sprzedany” (dowód: wydruk korespondencji elektronicznej k. 63-64).

Powód ostatecznie nie dostarczył oświadczenia producenta, ani nie dostarczył w zamian nowych produktów C.. W rezultacie spółka (...) obciążyła spółkę (...) karą umowną za opóźnienie w dostawie nowego sprzętu. W kwietniu 2015 r. spółka (...) złożyła pozwanej oświadczenie o odstąpieniu od wzajemnej umowy dostawy oraz w obciążyła pozwaną karą umowną za odstąpienie od umowy dostawy w wysokości 61500 zł. Pozwana uiściła karę umową (dowód: kopia noty obciążeniowej k. 96, potwierdzenie przelewu bankowego k. 97).

Pismem z dnia 28 kwietnia 2015 r. pozwana złożyła powodowi oświadczenie o odstąpieniu od umowy dostawy. Pozwana zwracała powodowi wszystkie produkty będące przedmiotem umowy, lecz powód odmówił ich przyjęcia (dowód: pismo z 28.04.2015 r. z odstąpieniem od umowy k. 98-100, wydruk informacji o przebiegu wysyłki i zwrocie do nadawcy k. 102, kopia protokołu wydania zwrotu produktów C. k. 192-197, kopia pisma powoda z 6.05.2015 r. k. 154-155, przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 30.08.2017 r. k. 435).

Wszystkie licencje oraz towary o numerach seryjnych, które stanowiły przedmiot opisanej wyżej sprzedaży przez powoda na rzecz pozwanej, są produktami używanymi, tj. sprzedanymi i następnie zarejestrowanymi na rzecz klientów końcowych mających siedzibę poza granicami Polski, innych niż (...) S.A., powód, czy pozwana. Towary te zostały nabyte poza kanałem autoryzowanej sprzedaży C..

W terminologii używanej przez C. (...), „wholesale” oznacza natomiast produkt przeznaczony do sprzedaży w ogólnym autoryzowanym kanale sprzedaży i jest to co do zasady towar nowy, nieużywany.

W zakresie licencji dla produktu L. (...) -DL-500, została ona sprzedana w dniu 9.08.2011 r. firmie (...) China. Kod autoryzacyjny obu licencji przekazanych pozwanej przez powoda nie został wykorzystany przez pierwotnego klienta, co oznacza, że inny użytkownik mógłby korzystać z licencji wygenerowanych na podstawie dokumentów (...), jednakże wykupienie oficjalnego wsparcia (serwisu) C. dla tych licencji mogłoby być utrudnione – w szczególności mogłoby wymagać przejścia specjalnej procedury (dowód: pisma pełnomocnika (...) Spółki z o.o. w W. k. 313-317 i k. 339-340).

Sąd zważył, co następuje:

Rozważając w pierwszej kolejności kwestie proceduralne, przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty uzasadnione było ustaleniem, że odpis nakazu zapłaty – zgodnie z oznaczeniem w pozwie – został doręczony pozwanej na adres miejsca wykonywania przez nią działalności gospodarczej, nie zaś na ujawniony w (...) adres pozwanej do doręczeń. Przesyłka sądowa zawierająca odpis nakazu zapłaty nie została przy tym doręczona pozwanej wprost, lecz w trybie tzw. awizo – co uprawdopodobnia twierdzenie pozwanej, że faktycznie nie miała wiedzy o toczącym się przeciwko niej postępowaniu i wydanym nakazie zapłaty. Ponieważ doręczenie nie nastąpiło na wskazany przez pozwaną w (...) adres do doręczeń, zatem nie sposób przypisać winy pozwanej w uchybieniu terminu do zaskarżenia nakazu zapłaty, zaś wniosek o przywrócenie terminu został złożony w ciągu 7 dni od dowiedzenia się przez pozwaną o nakazie zapłaty, jak tego wymaga przepis art. 169 § 1 k.p.c.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z wydruków korespondencji elektronicznej pomiędzy powodem a autoryzowanym partnerem C. (...), złożony na rozprawie w dniu 30.08.2017 r., jako spóźniony, na podstawie art. 207 § 6 k.p.c. Strona powodowa nie uprawdopodobniła, że nie zgłosiła ich w pozwie lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Część owej korespondencji pochodziła bowiem jeszcze z 2014 r., zaś pozostała część została zainicjowana przez powoda dopiero po upływie terminu do złożenia wniosków dowodowych, zaś powód nie wykazał należyście, że wcześniej obiektywnie nie mógł owej wymiany korespondencji zainicjować i w związku z tym otrzymać objęte wnioskiem dowodowym informacje. Ponadto, korespondencja ta sporządzona została w języku obcym, bez tłumaczenia dokonanego przez tłumacza przysięgłego, w związku z czym uwzględnienie tego wniosku dowodowego spowodowałoby dalszą zwłokę w rozpoznaniu sprawy, związaną z koniecznością wykonania jej tłumaczenia na język polski.

Przechodząc do kwestii merytorycznych związanych z żądaniem pozwu, stwierdzić należy, że żądanie zapłaty ceny sprzedaży rzeczy i praw (licencji) wywodzić można z art. 535 § 1 k.c., zgodnie z którym, przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Bezspornie strony zawarły umowę sprzedaży, mocą której powód sprzedał na rzecz pozwanej towar w postaci szczegółowo wskazanych typów urządzeń telekomunikacyjnych oraz licencji, w związku z czym wystawił złożone w sprawie faktury VAT obejmujące cenę sprzedaży owych rzeczy i praw.

Sporem stron nie została również objęta wysokość ceny sprzedaży owych towarów oraz ich ilość.

Natomiast spór pomiędzy stronami dotyczy skuteczności złożonego przez pozwaną oświadczenia o odstąpieniu od przedmiotowej umowy sprzedaży, w związku z wadami sprzedanych rzeczy w postaci ich niezgodności z umową. Według pozwanej bowiem zamówiony przez nią towar miał być nowy i nieużywany, zaś dostarczony został towar używany, pierwotnie zarejestrowany na innych użytkowników końcowych.

Powód z kolei argumentował, że sprzedany pozwanej towar był zgodny ze złożonym zamówieniem, albowiem pozwana zamówiła produkty typu wholesale, co oznacza, że towar ten – choć fizycznie nowy i nieużywany – pochodził miał ze zwrotów nadwyżek magazynowych klientów do producenta, o czym pozwana wiedziała i na co wyraziła zgodę.

Powyższy spór Sąd rozstrzygnął na korzyść pozwanej. Obie strony przedstawiły materiał dowodowy z zeznań świadków związanych z jedną bądź drugą stroną, których zeznania w zakresie informacji przekazanej pozwanej co do stanu spornych produktów wzajemnie się wykluczają. Zgodnie z treścią zeznań świadków P. M. i A. D., pozwana zamówiła towar, który miał być nowy, nieużywany, tj. niezarejestrowany na żadnego innego klienta. Jak z kolei zeznał świadek Ł. H., pozwana знаła szczegóły stanu towaru wynikające z oznaczenia go jako wholesale, albowiem wcześniej otrzymała pełne informacje, z których wynikało, że produkty te, jako pochodzące ze zwrotów od pierwotnych klientów, mogły być wcześniej zarejestrowane w systemie na inne podmioty (choć rejestracja ta co do zasady powinna być „wyczyszczona” przez hurtownię), jednakże są one fizycznie nowe, nieużywane i fabrycznie opakowane.

Z przedstawionych przez strony, niezakwestionowanych co do autentyczności, wydruków korespondencji elektronicznej między pracownikami stron, nie wynika jednoznacznie dokładny zakres wiedzy pozwanej o stanie zamawianych urządzeń. Wiadomo jedynie, że strona pozwana swoim zamówieniem objęła towar określany terminem wholesale, nowy, fabrycznie zapakowany, posiadający autoryzację przez C. do użytku na terenie (...) A. (...), seriale UE, kwalifikujące się do wsparcia C. SmartNet, fabrycznie zapakowane z taśmami C..

Z korespondencji tej nie wynika jednak, co każda ze stron rozumiała pod pojęciem wholesale oraz pojęciem towaru „nowego, nieużywanego”.

W tej sytuacji, przy braku innych dowodów stwierdzających rzeczywisty stan urządzeń sprzedanych pozwanej przez powoda, pozostało Sądowi jedynie oparcie się na obiektywnym (bo nie związanym z żadną ze stron) dowodzie z pism pełnomocnika spółki (...), zawierającym informacje żądane przez Sąd (karta 313-317 i 339-340 akt sprawy). Z wyjaśnień tych jednoznacznie wynika, że:

- wszystkie licencje oraz towary o numerach seryjnych, które stanowiły przedmiot sprzedaży przez powoda na rzecz pozwanej, są produktami używanymi, tj. sprzedanymi i następnie zarejestrowanymi na rzecz klientów końcowych mających siedzibę poza granicami Polski, innych niż (...) S.A., powód, czy pozwana; towary te zostały nabyte poza kanałem autoryzowanej sprzedaży C.;
- w terminologii używanej przez C. (...), „wholesale” oznacza produkt przeznaczony do sprzedaży w ogólnym autoryzowanym kanale sprzedaży i jest to co do zasady towar nowy, nieużywany.

Z powyższego wynika, że urządzenia będące przedmiotem sprzedaży opisanej w pozwie, w rzeczywistości nie były urządzeniami typu wholesale według nomenklatury stosowanej przez producenta, albowiem nie zostały przeznaczone do sprzedaży w ogólnym autoryzowanym kanale sprzedaży oraz nie stanowiły towarów nowych, nieużywanych.

Dodatkowo okoliczność tę potwierdza treść korespondencji elektronicznej otrzymanej przez powoda od zagranicznego dystrybutora owych urządzeń, od którego dokonał on ich zakupu (por. karta 57 akt sprawy). Podmiot ten odmówił pisemnego potwierdzenia, że wszystkie części są w 100% nie używane - co przemawia za powyższym wnioskiem, iż towar ten nie spełniał w istocie wymogów urządzeń klasyfikowanych przez producenta jako wholesale.

Konkludując, stwierdzić należy, że wprawdzie powód wykazał, że zamówieniem pozwanej objęty był towar typu wholesale, określony w korespondencji elektronicznej między stronami, jednakże pozwana zdołała wykazać, że nawet zamawiając towar określony jako wholesale, towar ten powinien być nowy i nieużywany, a tymczasem towar sprzedany przez powoda był używany – co wynika z opisanych wyżej pism C. S.tems (...).

Powód nie przedstawił natomiast skutecznie żadnego kontrdowodu przemawiającego za jego twierdzeniem, iż pojęcie towaru „nowego i nieużywanego” nie oznaczało, że nie był on wcześniej zarejestrowany przez inny podmiot, który jednak ostatecznie nie użytkował samych urządzeń.

Cecha zaś towaru nowego i nieużywanego w każdym kontekście tego pojęcia, była cechą istotną dla pozwanej, którą wiązała umowa z firmą (...) na dostarczenie do spółki (...) takich właśnie, nowych i nieużywanych, urządzeń.

Wobec stwierdzenia powyższej wady sprzedanych przez powoda rzeczy, pozwana skorzystała z uprawnienia przysługującego jej na podstawie art. 560 § 1 k.c., zgodnie z którym w przypadku, jeżeli rzecz sprzedana ma wady, kupujący może od umowy odstąpić albo żądać obniżenia ceny. Jednakże kupujący nie może od umowy odstąpić, jeżeli sprzedawca niezwłocznie wymieni rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo niezwłocznie wady usunie.

Utrata powyższych uprawnień z tytułu rękojmi, określona w przepisie art. 563 § 2 k.c., nie nastąpiła. Pozwana słusznie podniosła, że „zbadanie rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju” nie obejmowało w jej przypadku sprawdzenia ich wcześniejszego zarejestrowania w systemie producenta, jest to bowiem czynność zastrzeżona dla końcowego odbiorcy (użytkownika) sprzętu. Natomiast po otrzymaniu zawiadomienia od końcowego odbiorcy o wadzie sprzedanych towarów, pozwana niezwłocznie zawiadomiła o tym powoda i strony rozpoczęły korespondencję mającą na celu polubowne rozwiązanie powstałego sporu.

Ponieważ strony ostatecznie nie doszły do porozumienia, pozwana w piśmie z 28.04.2015 r. odstąpiła od umowy sprzedaży zawartej z powodem. Odstąpienie to należy ocenić jako skuteczne, albowiem nie został przekroczony roczny termin z art. 568 § 1 k.c., ani też pozwana nie utraciła uprawnień z tytułu rękojmi na podstawie art. 563 § 2 k.c., zaś powód nie wymienił niezwłocznie rzeczy wadliwych na wolne od wad ani nie usunął niezwłocznie zgłoszonej mu zasadnie wady.

Z chwilą skutecznego złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy odpadła podstawa prawna żądania zapłaty ceny sprzedaży, z jakim powód wystąpił w niniejszej sprawie, albowiem przywrócony został stan prawny sprzed zawarcia umowy przez strony. Nie zmienia tego okoliczność, że powód nie jest obecnie w posiadaniu rzeczy przekazanych pozwanej w wykonaniu umowy sprzedaży. Oznacza to jedynie, że powodowi przysługuje ewentualnie stosowne roszczenie o wydanie mu owych rzeczy.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając ich zwrot na rzecz pozwanej, która wygrała proces. Na koszty poniesione przez pozwaną złożyła się opłata za czynności adwokackie oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego.